

De svagest stillede børn bliver ladet i stikken

Risikogruppe. De særlige indsatser for svagt stillede børn og unge er svære at finde. Det konstaterer sundhedsplejerske og forsker Inga Axelsen.

Børn, der typisk ikke får gavn af sundhedsplejerskernes tilbud, kan være børn af alkoholikere, forældre, som er langvarigt uden for arbejdsmarkedet, psykisk syge eller overvægtige børn, hvor forældrene selv har samme problem. Sundhedsplejerske og forsker Inga Axelsen har i forbindelse med et forskningsprojekt bl.a. fulgt tre aktiviteter for svage familier, hvor der var sundhedsplejersker og pædagoger tilknyttet.

"Det er børn af de mødre, der ligner sundhedsplejerskerne, der får noget ud af tilbuddene, fordi mødrene er i stand til at overholde tidspunkter og krav om f.eks. at huske at give børnene relevant tøj på og madpakke. Dem, der ikke kan det, bliver ekskluderet, overlades til sig selv, eller de ekskluderer sig selv," siger Inga Axelsen, som har skrevet bogen "Sundhedspleje og "Særlige indsatser for svagt stillede børn og unge" - myte eller virkelighed?"

Bogen er baseret på hendes ph.d.-projekt.

Ifølge loven skal sundhedsplejersker tage sig af at lave sundhedsfremme, sygdomsforebyggelse, individuelle besøg til alle og tilrettelægge og medvirke til særlige indsatser over for de svagest stillede børn og unge. Inga Axelsen sætter spørgsmålstegn ved, hvad definitionen på den særlige indsats skal være. Skal det være flere besøg eller noget andet?

"De særlige indsatser er ikke defineret. Er dobbelt så mange besøg f.eks. en særlig indsats?" spørger hun.

15-20 pct. af alle børn og unge har vanskeligheder. Ifølge Inga Axelsen har de 4 pct. så store vanskeligheder, at de er anbragt på institution. De 5-7 pct. er truet, og de 5-7 pct. er i risiko.

"De børn, der er i risiko eller truet, er nogle af dem, sundhedsplejerskerne besøger. Vi kan godt finde de børn, der har det svært, og hvor de voksne har det svært. Når der ikke bliver gjort noget, så er det ikke, fordi ingen vil, men fordi livsvilkårene er sådan, at det er massivt alvorligt," siger hun.

Ifølge Inga Axelsen reagerer sundhedsplejersker med eftertænksomhed, når hun præsenterer dem for sin konklusion om, at sundhedsplejersker ikke tilgodeser børn med særlige behov.

"Jeg tror, at et eller andet sted, så rammer det noget af det, de måske selv har på fornemmelsen," siger hun.